

L V N A E B V R G V M D V C A T V S.

Anzeaticarum cedit. Monasteria quondam habuit quatuor. Primum ad D. Michaëlem, ordinis D. Benedicti, quod in monte prius situm fuit, cuius fundamenta jecit Otto Magnus, Dux Saxoniae, pater Henrici Aucupis Imperatoris. Secundum D. Virginii Mariæ confecratum, ordinis S. Francisci. Tertium Vallis sacræ, sive Præmonstratensium. Quartum Paulinorum, nunc gymnasio litterario inserviens. Quibus & addi potest Præpositura ad S. Ioannem, ex Archidiaconatu in Medestorp nata, & Collegium Conventualium fratrum, vulgo der Galandes Herri. Hodie templa Augustanae Confessioni addicta sex habet, primum ad D. Ioannem. Secundum D. Michaëli sacrum. Tertium ad D. Lambertum. Quartum D. Nicolao nuncupatum. Quintum D. Virginii. Sextum S. Sancto. Otto I ditionem istam erexit in Comitatum, adjunctis ei prædiis ex agro Megapolensi. Fredericus II ex Comitatu Ducatum fecit. Henricus Leo exutus Bavaria, Saxonique proscriptus ab Imperatore, hanc urbem cum Brunswicensi adhuc retinuit. Religions restauratio multis illic constitit certaminibus. Vix trigesimo anno post prima molima docere publice cœpere in templo B. Nicolai Fredericus Henningius, & Henricus Otto: paulo post etiam in aliis templis Ekenbergius & Ioannes Lampadius. Erat tunc in Senatu vir magnæ authoritatis, Hieronymus Witzendorfius, qui multum ad negotium illud contulit. Sed quum cives ipsi fastidirent ritus Pontificios, non destiterunt in Senatu contendere, ut exemplo Lubecensem & Hamburgensem liberæ ipsis conciones permitterentur. Quod quum impertrari à se Senatus pateretur, acceptus est Hamburgo M. Stephanus Kempius, qui Ecclesiæ ad eam, quæ nunc illic est, formam restituit. Hunc sequutus est Urbanus Regius, & alii.

Vrbes etiam alias habet Ducatus Lunæburgensis, licet minus celebres, quales sunt Harborga è regione Hamburgi posita in Albis ripa, Winsena ad fluvium Lühr jacens, Ulzena, in ipso fere regionis meditullio, Bardwickum, vicinum

maxime Lunæburgo, Cella Cell, Ducum sedes, Danneberga Comitatus titulo decorata.

Videre quoque est in hac Tabula ad ripam Visurgis versus meridiem non longe à finibus Comitatus Schauwenburgensis urbeculam Hamelen, de qua historiam miram & memorabilem adscribam ex literis clarissimi viri D. Arnoldi Freitaghi medici ad Ortelium. Ejus verba hæc sunt: Incidi nuper in Saxonem & Saxonie Historia stupenda. Is narrabat, ante annos trecentos triginta Hameli in Dicis Erici ditione accidisse, ut cum fors murium lues in ea urbe vehementer grassaretur, circulator quidam eò veniens suam civibus operam in abigendis muribus offerret; erat hoc iis, utpote quibus tutum nihil ab hoc antimantium genere erat, gratissimum. Ille pactus cum civibus, pulsu tympani omnes ex urbe educit. Petit promissum salarium. negatur. egreditur urbem mimitabundus, atque post anni decursum revertitur, suoque per urbem pulsato tympano, eadem, qua antea mures, civium liberos satis magno numero educit ad vicinum quendam collem, ibique statim, cum omnibus quos eduxerat, disparet. Puella quadam è puerorum numero à longe, seu ex itinere defessa substitit, domumque reverfa narrat sciscitantiibus quid vidisset, quod cum ludione pueri collem subiissent. Quisque igitur suos repetitum pueros eò se, sed frustra, confert. Neque ab eo tempore sciri potuit, quid de pueris factum esset. Hec cum legisset, rem judicavi aut fabulam, aut, ut vere est, obstipescendam. Inter confabulandum feci hujus apud alios mentionem, affirmant omnes. ajuntque annum, diemque & numerum exentium consignatum esse Senatus Hamelenis annalibus: hodieque adhuc apud eos in more positum esse, ut in contrariis pactisque, qua scripto consignantur, & antiquioribus literis scribuntur, scriptum inveniatur hac verborum formula, Von unser Kinder aufgang/ id est, ab egressu liberorum nostrorum. Ajuntque, plateam seu vicum, per quem educti sunt pueri, in hujusc rei memoriam die Bungloese Straß nuncupatum, ac ibidem nefas esse pulsare tympanum. Si fors hujus historiae meministi, ea tibi inde à me revocato in memoriam. Tu si quid habes, quod me magis juvare possit, per occasionem & otium communica. Vale, & tuum Freitagium ama. E Groninga Halberstadiensi, quarto Idus Novembbris, CIOICLXXX.

